

Om Indonesiens förre president

Erbjuds toppjobb i FN

Utländska och indonesiska massmedier rapporterar att Indonesiens president Susilo Bambang Yudhoyono (SBY) har erbjudits ett toppjobb inom FN, men vad han ska syssla med har inte sagts.

Vem är egentligen SBY? Han utexaminerades från den indonesiska militärakademien i Magelang 1973 och har genomgått militär utbildning på Airborne Ranger i Fort Benning i USA, tränat djungelkrigföring i Panama och lärt sig anti-tankvapen i Tyskland och Belgien. I armén hade han olika befattningar från bataljonschef till lärare på militärakademien.

Efter pensioneringen från armén 2009 bildade han det politiska partiet Partai Demokrat (demokratiska partiet). I Abdurahman Wahids (1999-2001) och Megawati Sukarnoputris (2001-2004) regeringar hade SBY ministerposten för politik och säkerhet. Som minister stödde han beväpnade islamister såsom Lakskar Jihad och Majelis Mujahiddin Indonesia från Java för att kriga mot den kristna befolkningen i den centrala delen av Sulawesi och på Moluckerna 1991-2003. Tiotusentals människor miste sina liv och hundratusentals blev flyktingar. Hans kommentar angående händelsen finns på <http://www.youtube.com/watch?v=5L-9HcTbles>. Hittills har han inte bett offren om ursäkt för sitt stöd till denna krigföring.

Under hans tid som Indonesiens president, 2004-2014, växte intoleransen mot religiösa minoriteter. Ett exempel är attacken mot Ahmadiyah på västra Java som man kan se på http://www.youtube.com/watch?v=BjbnT9H3D_U. Tre av hans ministrar utfärdade bestämmelser, kända som "surat tiga menteri" (tre ministrars brev), enligt vilka kristna är förbjudna att bygga eller ha kyrkor i muslimskt dominerade byar eller stadsdelar. Många kyrkor brändes ned av islamister i olika delar av landet. En synagoga i staden Surabaya på ön Java demolerades. Angående våld mot minoriteter har Human Rights Watch publicerat rapporten <http://www.protectingeducation.org/sites/default/files/documents/hrw.pdf>.

Den indonesiska regeringen har inte bara undertecknat utan också ratificerat "UN Convention against Torture and Other Cruel Inhuman or Degrading Treatment or Punishment" 1998 men tillämpningen av konventionen skiljer sig drastiskt från ratificeringen. Indonesiens säkerhetsstyrkor har brutalt undertryckt fredliga folkliga manifestationer så som hissing av den förbjudna flaggan för Republiken Sydmoluckerna, se <http://www.youtube.com/watch?v=2Eihjj3313M> och <http://www.youtube.com/watch?v=WCKnG--W-o8>. Situationen

är likadan i Västpapua, där folkliga manifestationer bemöts hårdhänt av polis och militär, se <http://www.youtube.com/watch?v=3LZjNwuBG2I>.

Indonesien präglas av korruption. Under SBY:s regering har korruptionen tilltagit, trots att det finns en så kallad anti-korruptionsmyndighet. Tre av hans ministrar har anklagats för korruption och en rättegång pågår mot hans eget partis ordförande. Man kan undra hur FN kan erbjuda SBY ett toppjobb.

I Östtimor

För att stärka relationerna mellan Indonesien och Östtimor gjorde president Susilo Bambang Yudhoyono (SBY) sitt tredje besök i Östtimor den 25-27 augusti. Han tjänstgjorde där som militär befälhavare 1976-1977, 1979-1980 och 1986-1988. Under den första dagen hedrade SBY vid en kyrkogård stupade indonesiska soldater. Därefter gick han till en annan kyrkogård för att hedra döda soldater från Östtimor. Presidenten åtföljdes av sin hustru och flera ministrar. Dagen efter var han inbjuden till lunch med Östtimors president Taur Matan Ruak som i sitt tal betonade vänskapen mellan de två länderna och framsteg som har gjorts på flera olika områden. Han tackade SBY för hans insatser för att utveckla harmoniska relationer.

Den 22 augusti lade the Timor-Leste National Alliance for an International Tribunal (ANTI) fram ett uttalande som bl.a. säger att SBY är delaktig i övergrepp som begicks under den indonesiska ockupationen. Man påpekar att det rättsliga efterspelet till våldsvågen under 1999 har skötts illa av både Indonesien och FN (som vi ofta har skrivit). Under sina två mandatperioder har SBY inte förmått lösa de fall som berör brott mot mänskligheten. Rekommendationerna i de rapporter om människorättsbrott som har gjorts har ej följts och en nationell kommission för att finna barn från Östtimor som försvann under ockupationen har inte heller upprättats, politisk vilja har saknats. Offren för övergreppen har kontinuerligt krävt att straffriheten bryts genom att de ansvariga för människorättsbrotten ställs inför rätta i en rättvis och trovärdig internationell domstol upprättad av FN:s säkerhetsråd.

ANTI krävde också att regeringarna i Östtimor och Indonesien arbetar för att reda ut de brott mot mänskligheten som begicks. Man hoppades att regeringarna i Östtimor och Indonesien skulle acceptera uttalandet. Med tanke på den hittillsvarande utvecklingen är det svårt att tro att uttalandet kommer förändra de två regeringarnas politik.

Hendrik Amahorseja och Gabriel Jonsson

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.